

Praktyczne wykorzystanie przepisów art. 96 ustawy Prawo ochrony środowiska

Piotr Malaga

Radca Prawny
Urząd Marszałkowski
Województwa Małopolskiego

Samorząd Województwa rozpoczynając pracę nad projektem „Uchwały w sprawie określenia rodzajów paliw dopuszczonych do stosowania na obszarze Gminy Miejskiej Kraków”, wskazywał opinii publicznej na liczne ograniczenia wynikające z brzmienia art. 96 utrudniające jego pełne praktyczne zastosowanie dla terenu Województwa

Na podstawie uprzedniego brzmienia art. 96 POŚ - Sejmik Województwa mógł w drodze uchwały, w celu zapobieżenia negatywnemu oddziaływaniu na środowisko lub na zabytki, określić dla terenu województwa bądź jego części, rodzaje lub jakość paliw dopuszczonych do stosowania, a także sposób realizacji i kontroli tego obowiązku.

Sądy administracyjne zwróciły uwagę na szereg ograniczeń ciążących na Sejmiku Województwa przy formułowaniu przepisów aktu prawa miejscowego.

Ograniczenia ustawowe wyartykułowane w wyrokach WSA w Krakowie pod Sygn. akt II SA/KR/490/14 i NSA w Warszawie pod Sygn. akt II OSK 255/15 w stosunku do aktualnego brzmienia przepisu art. 96 :

- Brak delegacji ustawowej do różnicowania podmiotowego adresatów uchwały
- Brak delegacji ustawowej dla różnicowania przedmiotowego adresatów uchwały
- Brak delegacji ustawowej do powiązania ograniczenia stosowania paliw z celem ich stosowania
- Brak delegacji ustawowej do powiązania ograniczenia stosowania paliw ze sposobem ich spalania
- Brak możliwości powiązania ograniczenia stosowania paliw z jakością paliw dopuszczonych do stosowania

Stanowisko Sądów w materii tak przedstawionych uwag i szeroko analizowanej zasady równości i proporcjonalności regulacji musi być brane pod uwagę przy konstruowaniu nowych aktów prawa miejscowego.

Tworzenie nowych regulacji musi być rozpatrywane w świetle obowiązujących przepisów konstytucji, w szczególności: art. 32, art. 7, art. 2 i art. 5 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. (Dz.U.1997.78.483)

Art. 32 stanowi, iż:

- 1) Wszyscy są wobec prawa równi. Wszyscy mają prawo do równego traktowania przez władze publiczne.
- 2) Nikt nie może być dyskryminowany w życiu politycznym, społecznym lub gospodarczym z jakiejkolwiek przyczyny.

Nowe brzmienie art. 96 Ustawy Prawo Ochrony Środowiska powstało z inicjatywy i przy współpracy z Województwem Małopolskim.

Jego obecne brzmienie jest odpowiedzią na zapotrzebowania samorządów w zakresie skutecznej ochrony powietrza i środowiska naturalnego.

Nowe brzmienie wpisuje się również jako odpowieź ustawodawcy na liczne głosy krytyki w stosunku do obowiązującej poprzednio redakcji art. 96.

Obecnie znowelizowany przepis art. 96 w istocie powoduje, iż zarzuty formułowane przez sądy administracyjne nie będą aktualne w nowym stanie prawnym.

Art. 96.

- 1) Sejmik Województwa może, w drodze uchwały, w celu zapobieżenia negatywnemu oddziaływaniu na zdrowie ludzi lub na środowisko, wprowadzić ograniczenia lub zakazy w zakresie eksploatacji instalacji, w których następuje spalanie paliw.
- 2) Projekt uchwały, o której mowa w ust. 1, opracowuje Zarząd Województwa. Zarząd Województwa przedstawia projekt uchwały do zaopiniowania właściwym miejscowo wójtom, burmistrzom lub prezydentom miast i starostom.
- 3) Wójt, burmistrz lub prezydent miasta i starosta są obowiązani do wydania opinii w terminie miesiąca od dnia otrzymania projektu uchwały, o którym mowa w ust. 2.
- 4) Niewydanie opinii w terminie, o którym mowa w ust. 3, oznacza akceptację projektu uchwały.
- 5) W postępowaniu, którego przedmiotem jest opracowanie uchwały, o której mowa w ust. 1, stosuje się odpowiednio przepisy działu III rozdziału 3 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2013 r. poz. 1235, z późn. zm.).

6. Uchwała, o której mowa w ust. 1, określa:

- 1) granice obszaru, na którym wprowadza się ograniczenia lub zakazy, o których mowa w ust. 1;
- 2) rodzaje podmiotów lub instalacji, dla których wprowadza się ograniczenia lub zakazy, o których mowa w ust. 1;
- 3) rodzaje lub jakość paliw dopuszczonych do stosowania lub których stosowanie jest zakazane na obszarze, o którym mowa w pkt 1, lub parametry techniczne lub rozwiązania techniczne lub parametry emisji instalacji, w których następuje spalanie paliw, dopuszczonych do stosowania na tym obszarze.

7. Uchwała, o której mowa w ust. 1, może także określać:

- 1) sposób lub cel wykorzystania paliw, który jest objęty ograniczeniami określonymi w uchwale;
- 2) okres obowiązywania ograniczeń lub zakazów w ciągu roku;
- 3) obowiązki podmiotów objętych uchwałą w zakresie niezbędnym do kontroli realizacji uchwały.

8. Uchwała, o której mowa w ust. 1, nie ma zastosowania do instalacji, dla których wymagane jest uzyskanie pozwolenia zintegrowanego albo pozwolenia na wprowadzanie gazów lub pyłów do powietrza, albo dokonanie zgłoszenia.

Wydawać się może, iż nowe brzmienie art. 96 ust. 1 p.o.ś. niewiele różni się od dotychczasowych rozwiązań.

Jednak uzupełniono luki prawne powodujące trudności legislacyjne i uszczegółowiono delegację ustawową dla organów samorządu.

Redakcja przepisu uszczegółowiła elementy obligatoryjne i fakultatywne uchwały zawarte w odpowiednio art. 96 ust. 6 i 7 p.o.ś.

W związku z tym, że doprecyzowanie zakresu uchwał, wprowadzających ograniczenia w procesie spalania paliw, ma istotne znaczenie dla podmiotów, na które mogą być nałożone obowiązki, sądy administracyjne zwróciły uwagę w ocenianych orzeczeniach, iż na organach Samorządu ciąży szczególny obowiązek dbania o precyzyjne wyznaczenie granic projektowanej regulacji.

Mając na uwadze powyższe, należy podjąć starania zmierzające do takiego sposobu określenia zakresu przedmiotowego i podmiotowego uchwały, aby ograniczyć do minimum wątpliwości interpretacyjne związane z regulacją.

W pierwszej kolejności należy wytyczyć granice obszaru, na którym wprowadzane są ograniczenia lub zakazy.

W praktyce takie rozwiązania niekoniecznie muszą obejmować całe jednostki administracyjne (np. gminy). Oddziaływania na środowisko nie znają bowiem granic administracyjnych.

W związku z tym granice obszarów, na których wprowadzane będą ograniczenia, mogą znajdować się na terenie więcej niż jednej gminy, o czym przesądzać może np. ukształtowanie terenu.

Ustalając granice obszarów objętych ograniczeniami należy kierować się zatem regułami zbliżonymi do tych stosowanych w procesie wyznaczania obszarów chronionych na podstawie ustawy o ochronie przyrody.

Zakres terytorialny obowiązywania uchwały jest jednym z kluczowych jej elementów .

Brak precyzji w określeniu zakresu przedmiotowego wprowadzanych ograniczeń, może zostać zakwalifikowane jako naruszenie prawa.

Z punktu widzenia zakresu obowiązywania rozwiązań antysmogowych niezwykle istotne jest wskazanie adresatów obowiązków wynikających z uchwały.

Ustalenie zakresu podmiotowego uchwały wbrew pozorom nie jest prostym zabiegiem.

Doświadczenia wynikające z dotychczasowych orzeczeń sądów administracyjnych prowadzą do wniosku, iż adresaci normy muszą zostać określani w sposób precyzyjny i nie powodujący powstania luk – czyli braku objęcia określonej kategorii podmiotów zakresem regulacji lub objęcia regulacją podmiotów w sposób nieuprawniony. Taki błąd będzie istotnym naruszeniem prawa.

Z postanowień art. 96 ust. 8 p.o.ś. wynika, że adresatami zakazów lub ograniczeń wynikających z uchwał antysmogowych nie będą podmioty eksploatujące instalacje wymagające pozwolenia zintegrowanego, pozwolenia na wprowadzanie gazów lub pyłów do powietrza albo dokonania zgłoszenia. W związku z tym nie mogą być one adresatami obowiązków wynikających z tej regulacji.

W trakcie tworzenia uchwał mogą się Państwo spotkać z pozornym zarzutem, że rozwiązaniami wynikającymi z uchwał antysmogowych nie będzie objęta większość instalacji emitujących gazy lub pyły do powietrza.

Wbrew pozorom ma to jednak swoje racjonalne uzasadnienie. Dla tych rodzajów instalacji obowiązują już bowiem standardy emisyjne wynikające bezpośrednio z przepisów prawa lub wydanych decyzji administracyjnych, a skoro tak, to stosowanie do nich reguł wynikających z uchwał antysmogowych byłoby przejawem nadmiernego formalizmu, gdyż co do zasady ich oddziaływanie na środowisko i tak jest już reglamentowane. Rozwiązania wynikające z uchwał antysmogowych mają mieć w stosunku do nich charakter jedynie komplementarny, a nie konkurencyjny.

Jednocześnie art. 96 ust. 6 pkt 2 p.o.ś. jednoznacznie przesądza, iż wskazanie podmiotów lub instalacji, dla których wprowadza się ograniczenia lub zakazy w zakresie eksploatacji instalacji, w których następuje spalanie paliw jest elementem obligatoryjnym uchwały antysmogowej.

Adresaci obowiązków wynikających z uchwały antysmogowej mogą być skonkretyzowani w różny sposób.

Z jednej strony mogą zostać ustalenie poprzez wskazanie konkretnych kategorii osób (np. mieszkańców określonych obszarów) lub przez określenie rodzajów instalacji objętych takimi zakazami lub ograniczeniami. Jak również poprzez określenie podmiotów odpowiedzialnych za eksploatację instalacji.

Przykładowo adresatem Uchwały w Małopolsce są podmioty eksploatujące instalacje .

Zatem w tym przypadku nie tylko właściciele instalacji, jak się może pozornie wydawać, są adresatami uchwały.

W tym zakresie dla rozkodowania zakresu podmiotowego należy posłużyć się regulacjami zawartymi w samej ustawie a to w art. 3 i w art. 138.

Art. 3. [Definicje legalne] POŚ

3) eksploatacja instalacji lub urządzenia – rozumie się przez to użytkowanie instalacji lub urządzenia oraz utrzymywanie ich w sprawności

31) prowadzący instalację – rozumie się przez to podmiot uprawniony na podstawie określonego tytułu prawnego do władania instalacją w celu jej eksploatacji zgodnie z wymaganiami ochrony środowiska, na zasadach wskazanych w ustawie

41) tytuł prawny – rozumie się przez to prawo własności, użytkowanie wieczyste, trwały zarząd, ograniczone prawo rzeczowe albo stosunek zobowiązaniowy

Art. 138. [Podmioty odpowiedzialne za przeciwdziałanie zanieczyszczeniom]

1. Eksploatacja instalacji oraz urządzenia zgodnie z wymaganiami ochrony środowiska jest, z zastrzeżeniem art. 139, obowiązkiem ich właściciela, chyba że wykaze on, iż władającym instalacją lub urządzeniem jest na podstawie tytułu prawnego inny podmiot

Jednocześnie, omawiając aspekt podmiotowy obowiązywania uchwał antysmogowych, nie można zapominać o wynikającej z art. 96 ust. 7 pkt 3 p.o.ś. fakultatywnej możliwości określenia w uchwale dodatkowych obowiązków dla adresatów objętych postanowieniami regulacji w zakresie dotyczącym przeprowadzenia kontroli.

Niestety rozwiązania te nie są zbyt precyzyjne i należy z dużą ostrożnością podchodzić do ich stosowania.

W tym zakresie należy mieć na uwadze, iż skorzystanie z tych regulacji będzie stanowiło kolejne ograniczenie konstytucyjnych wolności obywateli.

Przechodząc do dalszego omawiania granic delegacji i możliwych rozwiązań wskazać należy, iż w uchwale mogą być wprowadzone "ograniczenia lub zakazy".

Organ uznający, że zachodzi konieczność skorzystania z możliwości, jaką daje komentowany przepis, powinien rozważyć w każdym przypadku, czy do osiągnięcia zamierzonego celu w postaci zapobieżenia negatywnemu oddziaływaniu na zdrowie ludzi lub środowisko wystarczy samo wprowadzenie ograniczeń, czy niezbędne do osiągnięcia tego celu będą same zakazy, czy też zachodzić będzie konieczność wprowadzenia zarówno ograniczeń, jak i zakazów.

Każda z tych możliwości mieści się w dyspozycji art. 96 ust. 1 p.o.ś., gdyż w tym zakresie ustawodawca posługuje się alternatywą nierozłączną.

Samorząd Województwa będzie musiał w każdej sytuacji rozważyć, czy wprowadzane rozwiązania są adekwatne do występujących okoliczności faktycznych.

Należy podkreślić ponownie, że omawiane rozwiązania będą stanowiły o sile regulacji i o ograniczeniu wolności obywatelskich.

Dlatego też należy wypracowywać takie rozwiązania, które pozwolą na osiągnięcie zamierzonego rezultatu przy jednoczesnej jak najmniejszej ingerencji w prawa jednostek. Jeżeli bowiem wprowadzane rozwiązania będą nieadekwatne do sytuacji, wprowadzonym przepisom prawa miejscowego będzie można stawiać zarzut naruszenia art. 31 ust. 3 Konstytucji RP.

Przechodząc do dalszego omawiania granic przedmiotu regulacji stwierdzić należy, iż uchwałodawca musi rozstrzygnąć, czy wprowadzić zakazy lub ograniczenia odnosząc się jedynie do rodzajów wykorzystywanych paliw, czy też do ich jakości, albo do jednego i drugiego na co pozwala posłużenie się przez ustawodawcę spójnikiem "lub".

Z punktu widzenia praktyki może to mieć olbrzymie znaczenie. Czym innym jest bowiem np. zakaz wykorzystywania węgla kamiennego jako paliwa, a czym innym określenie jakości tego samego węgla, który co do zasady może być wykorzystywany.

Analizując postanowienia art. 96 ust. 6 pkt 3 p.o.ś., należy zauważyć, że ustawodawca dopuszcza również inny, alternatywny sposób wprowadzenia ograniczeń przez określenie w uchwale parametrów technicznych lub rozwiązań technicznych lub parametrów emisyjnych instalacji, w której następuje spalanie paliw.

W tym przypadku należy zauważyć, że czynnikiem determinującym możliwość posłużenia się takim sposobem wprowadzania ograniczeń jest to, aby proces spalania paliw miał miejsce w instalacji w rozumieniu art. 3 pkt 6 p.o.ś.

W Małopolsce zdecydowano się na wprowadzenie ograniczeń w zakresie rodzaju instalacji jak również ograniczeń w zakresie rodzajów paliw dopuszczonych do stosowania.

Jak Państwo zapewne słyszeli wprowadzone ograniczenia w uproszczeniu dotyczą instalacji, w których następuje spalanie paliw – piec, kominek i kocioł.

Ograniczenia w zakresie paliw dotyczą wszystkich paliw za wyjątkiem gazu i lekkiego oleju opałowego.

Oczywiście w praktyce nie można wykluczyć stosowania przez organy rozwiązań o charakterze mieszanym, to jest określających jakie rodzaje paliw lub jakiej jakości mogą być stosowane na danym terenie. Ponadto w zakresie parametryzacji samych instalacji, w których będzie miało miejsce spalanie określenie parametrów technicznych, rozwiązań technicznych lub parametrów emisji instalacji na danym obszarze.

Wprowadzenie takiego rozwiązania będzie jednak uzależnione od oceny organów administracji. Nie w każdym przypadku korzystanie z obu tych możliwości musi być bowiem konieczne, a posłużenie się przez ustawodawcę spójnikiem "lub" w art. 96 ust. 6 pkt 3 p.o.ś., w części oddzielającej rozwiązania odnoszące się do rodzajów lub jakości paliw od tych odnoszących się do instalacji, daje taką możliwość różnicowania rozwiązań.

Z punktu widzenia zakresu przedmiotowego wprowadzanych ograniczeń nie można zapominać także o szeregu możliwości fakultatywnych, jakie daje art. 96 ust. 7 pkt 1 p.o.ś., pozwalający dodatkowo na wprowadzenie ograniczeń, co do sposobu lub celu wykorzystania paliw objętych ograniczeniami wynikającymi z uchwały.

Oznacza to, że jeżeli organ administracji dostrzeże konieczność zróżnicowania także sposobu lub celu stosowania paliw objętych zakazami lub ograniczeniami, to będzie miał taką możliwość. Może zatem ograniczyć sposób ich stosowania oraz wskazać cele, dla realizacji których konkretne rodzaje paliw są dozwolone do stosowania.

Ustawodawca dopuścił również w art. 96 ust. 7 pkt 2 p.o.ś możliwość określenia okresu obowiązywania ograniczeń lub zakazów w ciągu roku.

Z powyższego rozwiązania wynika, że co do zasady rozwiązania antysmogowe wprowadzane mogą być przez sejmiki województw na czas nieokreślony, jednak w przypadkach, w których będzie to wynikało z ustaleń faktycznych, mogą obowiązywać jedynie w pewnych okresach roku.

W celu podniesienia bezpieczeństwa prawnego niezbędne będzie w tym zakresie precyzyjne określenie okresów obowiązywania uchwały przy wykorzystaniu obiektywnych kryteriów.

Wyznaczając okresy obowiązywania, należy mieć na uwadze, że ustawodawca nie przewidział możliwości ich konkretyzacji w innej formie niż w uchwale sejmiku województwa.

W związku z tym należy wykluczyć możliwość podejmowania takich działań ad hoc w przypadku wystąpienia określonych okoliczności faktycznych.

W takiej sytuacji okresy obowiązywania ograniczeń lub zakazów nie wynikałyby bowiem bezpośrednio z uchwały sejmiku województwa.

Niezwykle ważnym, lecz nastroczającym mniej praktycznych problemów jest aspekt formalny podejmowania uchwały.

Nowelizacja wprowadziła podczas procedowania uchwał antysmogowych wymóg udziału społeczeństwa w tworzeniu aktów prawa miejscowego.

Niewątpliwie aspekt społeczny warunków lokalnych na terenach gdzie mają być wprowadzone regulacje ma istotne znaczenie dla realizacji uchwały.

Dlatego też w tym zakresie trudne do przecenienia mogą być wyniki przeprowadzonego na podstawie art. 96 ust. 5 p.o.ś. postępowania z udziałem społeczeństwa.

Na tym etapie nie musi być sporządzony bowiem jeszcze projekt uchwały. W związku z tym w projekcie będą mogły być uwzględnione wnioski wpływające z udziału społeczeństwa w prowadzonym postępowaniu.

Zgodnie bowiem z postanowieniami art. 39 ust. 1 u.u.i.ś.: "Organ opracowujący projekt dokumentu wymagającego udziału społeczeństwa, bez zbędnej zwłoki, podaje do publicznej wiadomości informację o:

- 1) przystąpieniu do opracowywania projektu dokumentu i o jego przedmiocie;
- 2) możliwościach zapoznania się z niezbędną dokumentacją sprawy oraz o miejscu, w którym jest ona wyłożona do wglądu;
- 3) możliwości składania uwag i wniosków;
- 4) sposobie i miejscu składania uwag i wniosków, wskazując jednocześnie co najmniej 21-dniowy termin ich składania;
- 5) organie właściwym do rozpatrzenia uwag i wniosków;
- 6) postępowaniu w sprawie transgranicznego oddziaływania na środowisko, jeżeli jest prowadzone".

Natomiast na podstawie art. 42 u.u.i.ś.: "Organ opracowujący projekt dokumentu wymagającego udziału społeczeństwa:

- 1) rozpatruje uwagi i wnioski;
- 2) dołącza do przyjętego dokumentu uzasadnienie zawierające informacje o udziale społeczeństwa w postępowaniu oraz o tym, w jaki sposób zostały wzięte pod uwagę i w jakim zakresie zostały uwzględnione uwagi i wnioski zgłoszone w związku z udziałem społeczeństwa".

Zatem Zarząd Województwa opracowujący projekt uchwały może uwzględnić wnioski płynące z wyników postępowania przeprowadzonego z udziałem społeczeństwa.

Informacje pozyskane w drodze konsultacji społecznych dadzą projektodawcom wiedzę czy w danym przypadku zachodzi konieczność wprowadzenia ograniczeń, jak i zakazów, czy też tylko jednego z tych środków. W wyniku konsultacji społecznych Samorząd uzyskuje również informacje jaki jest odbiór społeczny uchwały.

Niezwykle ważne są opinie do projektu uchwały wyrażane przez właściwych miejscowo wójtów, burmistrzów oraz prezydentów miast, a także starostów na podstawie art. 96 ust. 2 i 3 p.o.ś. Co prawda opinie są najslabszą formą współdziałania pomiędzy organami administracji i w żaden sposób nie determinują uchwały kończącej postępowanie, jednak stanowisko wyrażone przez organ współdziałający może wpływać na wprowadzenie zmian w opiniowanym projekcie, jak również ma niebagatelny wpływ na etap realizacji uchwały.

Oczywiście w tym zakresie znaczenie będzie mieć także to, czy opinia w formie postanowienia wyrażona została w terminie miesięcznym wynikającym z art. 96 ust. 3 p.o.ś.

W przeciwnym razie znajdować będzie zastosowanie domniemanie akceptacji przedstawionego do zaopiniowania projektu wynikające z art. 96 ust. 4 p.o.ś., a wyrażona opinia nie będzie miała już żadnego wpływu na wynik postępowania.

Ważnym elementem przy konstruowaniu uchwały jest również termin wejścia w życie. Należy pamiętać, iż im dłuższy tym łatwiej obronić wprowadzenie ograniczeń praw dla obywateli.

Należy pamiętać, iż zgodnie z orzecznictwem Sądów Administracyjnych wprowadzenie praw i obowiązków dla obywateli jest dopuszczalne, jeżeli obywatel ma czas wystarczający na przygotowanie się do nowych obciążeń.

Nowe brzmienie art. 96

Wyłącza wprost spośród adresatów uchwały podmioty, które zobowiązane są do uzyskania decyzji administracyjnej - pozwolenia zintegrowanego albo pozwolenia na wprowadzanie gazów lub pyłów do powietrza, albo dokonanie zgłoszenia.

- Pozwala wprowadzić zakazy częściowe używania określonych paliw.
- Pozwala określić rodzaje paliw dopuszczonych do stosowania.
- Pozwala określić rodzaje paliw, których stosowanie jest zakazane.
- Pozwala określić jakość paliw dopuszczonych do stosowania.
- Pozwala określić parametry techniczne lub rozwiązania techniczne, lub parametry emisji instalacji, w których następuje spalanie paliw.

W uchwale Sejmiku Województwa **możliwe jest wprowadzenie ograniczeń w stosunku do rodzajów paliw, które przy spalaniu powodują szczególnie wysokie zanieczyszczenie powietrza przy jednoczesnym dopuszczeniu do spalania węgla i drewna.**

Obecna znowelizowana regulacja umożliwia wprowadzenie ograniczeń w zakresie jakości instalacji.

Możliwe jest przykładowo wprowadzenie dla instalacji spalających węgiel, dopuszczenie dla kotłów klas 4 lub 5, zgodnych z normą PN EN-303-5:2012.

Uzupełnieniem regulacji art. 96 są standardy emisyjne dla kotłów grzewczych określone wg normy PN EN-303-5:2012, które wprowadzają trzy klasy kotłów w zależności od **sprawności cieplnej i granicznych wartości emisji zanieczyszczeń.**

Z nową regulacją art. 96 p.o.ś., koresponduje znowelizowana „Ustawa o monitorowaniu i kontrolowaniu jakości paliw” z dnia 25 sierpnia 2006 r., która określa zasady kontrolowania jakości paliw stałych.

Ustawa stanowi, iż paliwa stałe wprowadzane do obrotu powinny spełniać wymagania jakościowe określone dla tego rodzaju paliwa

- ze względu na ochronę środowiska,
- wpływ na zdrowie ludzi,
- interesy konsumentów.

Zgodnie z ustawą, Minister właściwy do spraw gospodarki, określa w drodze rozporządzenia wymagania jakościowe dla paliw stałych, ze szczególnym uwzględnieniem ograniczenia emisji gazów cieplarnianych.

Obecnie zakończone zostały prace nad przedmiotowym rozporządzeniem i podlega ono jedynie procedurze notyfikacji.

Uregulowania art. 96 w powiązaniu z wprowadzonym rozporządzeniem oraz obowiązującymi normami dotyczącymi parametrów kotłów grzewczych PN EN303-5:2012 pomogą stworzyć regulację, która będzie proporcjonalna do zamierzonego efektu w postaci polepszenia jakości powietrza przy jednoczesnym jak najmniejszym obciążeniu adresatów uchwały.

Dziękuję za uwagę

**Radca Prawny Piotr Malaga
Urząd Marszałkowski
Województwa Małopolskiego**